

บันทึก

เรื่อง อกรแสตมป์ การมอบอำนาจให้ผู้อื่นไปจัดการแทนต่อเจ้าหน้าที่ยานพาหนะ

หนังสือกรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ ๔๔๗๙/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๖ ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาวินิจฉัยปัญหาซึ่งกระทรวงการคลังหรือ ดังต่อไปนี้

กรมสรรพากรได้รับรายงานข้าหลวงตรวจการสรรพากรภาค ๓ หรือเรื่องกรมตำรวจออกแจ้งความ ที่ ๘๕/๒๕๖๔ ลงวันที่ ๖ มิถุนายน ๒๕๖๔ ช่อมความเข้าใจเรื่องหนังสือมอบอำนาจให้ผู้อื่นไปจัดการโอนทะเบียนแทนตนต่อเจ้าหน้าที่ยานพาหนะตามแบบ ท.ย.๑๑ ไม่ให้ถือเป็นไปมอบอำนาจซึ่งต้องปิดอากรแสตมป์ตามประมวลรัษฎากร แต่เป็นหนังสือติดต่อธรรมดา โดยนัยเดียวกับที่ได้ส่งไปตามคำสั่งกรมตำรวจ ที่ ๑๘๖/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๗ ทั้งนี้เป็นการขัดแย้งกับที่เจ้าหน้าที่สำนักงานการอื่น ๆ ได้ถือปฏิบัติอยู่ กรมสรรพากรได้พิจารณาปัญหานี้แล้ว เห็นว่าตามที่กรมตำรวจออกคำสั่งไปเช่นนั้นย่อมไม่ตรงกับ ความมุ่งหมายแห่งประมวลรัษฎากร จึงได้ช่อมความเข้าใจไปยังกรมตำรวจฯ แจ้งว่ายังไม่เห็นเหตุผลอันสมควรจะแก้ไขคำสั่งและแจ้งความดังกล่าว โดยอ้างว่าหลักการสำคัญของพระราชบัญญัติอากรแสตมป์ พุทธศักราช ๒๕๖๕ ซึ่งยกเลิกแล้วกับประมวลรัษฎากรเรื่องใบมอบอำนาจตรงกันไม่มีเปลี่ยนแปลง กระทรวงการคลังได้พิจารณาตลอดแล้วเห็นพ้องด้วยกับกรมสรรพากรทุกประการ เมื่อเกิดปัญหาขึ้นเช่นนี้ กระทรวงการคลังจึงขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาวินิจฉัยหนังสือมอบอำนาจให้ผู้อื่นไปจัดการโอนทะเบียนแทนตนต่อเจ้าหน้าที่ยานพาหนะตามแบบ ท.ย.๑๑ ว่าจะ เป็นตราสารใบมอบอำนาจตามข้อ ๗ แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ แห่งประมวลรัษฎากร ว่าด้วยอากรแสตมป์หรือไม่ เพื่อถือเป็นทางปฏิบัติต่อไป

คณะกรรมการกฤษฎีกา (กรรมการร่างกฎหมาย กองที่ ๑) ได้พิจารณาปัญหานี้พร้อมด้วยผู้แทนกระทรวงการคลัง และผู้แทนกระทรวงมหาดไทยแล้ว ขอเสนอความเห็น ดังต่อไปนี้

พระราชบัญญัติอากรแสตมป์ พุทธศักราช ๒๕๖๕ ซึ่งได้ยกเลิกแล้วนั้น หาได้ให้ บทวิเคราะห์ศัพท์ของคำว่า "ใบมอบอำนาจ" ไว้ไม่ ต่อมาประมวลรัษฎากรได้ให้บทวิเคราะห์ศัพท์ ไว้ในข้อ ๗ แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ มีความว่า

"ใบมอบอำนาจ" คือใบตั้งตัวแทน ซึ่งมีได้กระทำในรูปลักษณะตราสารสัญญา รวมทั้งใบตั้งอนุญาโตตุลาการ"

จากบทวิเคราะห์ศัพท์นี้ เห็นได้ว่า ใบมอบอำนาจเกี่ยวกับการตั้งตัวแทน อัน การตั้งตัวแทนนั้น ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จะมีได้ก็แต่เฉพาะในกรณีเกี่ยวกับการ

ทำนิติกรรมเท่านั้น เมื่อเป็นดังนี้ หนังสือมอบให้ผู้อื่นไปจัดการโอนทะเบียนแทนตนต่อเจ้าหน้าที่ ยานพาหนะตามแบบ ท.ย.๑๑ ก็ไม่มีลักษณะเป็นใบมอบอำนาจ เพราะมิใช่เป็นการตั้งตัวแทนให้ ไปทำนิติกรรมแต่อย่างใด จริงอยู่ ถึงแม้ในแบบ ท.ย.๑๑ นั้น จะมีข้อความแสดงไว้ในตอนบนว่า "แบบใบขอโอนทะเบียนเปลี่ยนเจ้าของรถ" ก็ดี แต่ทั้งนี้ไม่หมายความว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับการทำ นิติกรรม เพราะการโอนกรรมสิทธิ์รถอันเป็นนิติกรรมอย่างหนึ่งนั้น ได้กระทำกันเสร็จสิ้นไปก่อน แล้ว การแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ ยานพาหนะตามแบบ ท.ย.๑๑ นั้น เป็นแต่เพียงการแจ้งผลแห่ง การโอนกรรมสิทธิ์ที่ได้กระทำกันไปแล้วให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบตามความในมาตรา ๑๓ แห่ง พระราชบัญญัติรถยนต์ พุทธศักราช ๒๔๗๓ ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติรถยนต์ (ฉบับที่ ๑๐) พุทธศักราช ๒๔๘๔ หรือมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติล้อเลื่อน พุทธศักราช ๒๔๗๘ เท่านั้น ดังนั้นหนังสือมอบให้ผู้อื่นไปจัดการแทนในเรื่องนี้จึงเป็นเพียงหนังสือติดต่อ ธรรมดา ส่วนผู้ที่ได้รับมอบให้ไปจัดการแทนก็เป็นเพียงผู้แทน หาใช่ตัวแทนไม่

อาศัยเหตุดังกล่าวมานี้ คณะกรรมการกฤษฎีกาจึงเห็นว่า หนังสือมอบให้ผู้อื่นไป จัดการโอนทะเบียนแทนตนต่อเจ้าหน้าที่ ยานพาหนะตามแบบ ท.ย.๑๑ ไม่ใช่ตราสารใบมอบ อำนาจตามข้อ ๗ แห่งบัญชีอัตราอากรแสตมป์ท้ายหมวด ๖ แห่งประมวลรัษฎากร

(ลงชื่อ) เตือน บุนนาค

(นายเตือน บุนนาค)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา

พฤศจิกายน ๒๔๘๖

